

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשכ

ערב שבת קודש פ' שמיני, פ' פרה, כ"א אדר ב'

ה'תשס"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

הו"ח ר' אליהו ב"ר אוסקר ע"ה פיפרנו

נפטר ביום כ"ה אדר שני ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת רחל בת אסתר תחי

לאורך ימים ושנים טובות עד בילאת

גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י בנם

הו"ח ר' רחמים אוסקר וזוגתו מרת מרים

ומשפחתם שיחיו פיפרנו

ולזכות

ר' חיים אוסקר בן מיכל שיחי פיפרנו

לרפואה שלימה וקרובה בגו"ר

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי ז"ל מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחי שגלוב

ב"ה

3 דבר מלכות

3

בכל דור ישנו אחד שהוא משה שבדור / משיח שיפ שמיי החשכו

6 זמן הגאולה

6

אדם נורמלי מתחיל פתאום לצעוק "משיח נאו"!... / הזמן הנוכחי ופי' השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

10

כל יהודי יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח בפועל ממעו! / הראות למעשה בפועל

12 וילחום מלחמת ה' - ויוצח

12

לא מקשרים את רצח הבחורים להסדר הביניים / בענין שלימות העם והארץ

14 ניצוצות של משיח

14

הזמן מחייב שכאור"א "יחשוב" על הגאולה / קטעים קצרים ופתגמים בעניי גאולה ומשיח

15 כתי"ק - פרסום ראשון

15

איך מנהלים / צילום ממענה כ"ק אדיש מה"ם לאחד ממנהלי המוסד

מתלוננים שניהולו מבצע "בין ענין לענין" ובמילא התוצאות כו'...

לקראת הכנס השלישי של מנהלי מוסדות וארגוני חב"ד באה"ק שיתקיים בשבוע הקרוב בישיבת חב"ד ברמת אביב, הננו מפרסמים בזה צילום ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מימי החנוכה ה'תשכ"ו בקשר לענין הניהול

מפורסם שבנוגע למינוי אישים למשרה פ' וכו' - על ההנהלה להחליט על אתר. [כיון שהזכיר ענין הניהול - הרי מכו"כ חדשים שמתלוננים שניהולו מבצע "בין ענין לענין" דצאגו"ח, דהפצה וכו'. ובמילא התוצאות כו'].

פענוח הכתי"ק:

מפורסם שבנוגע למינוי אישים למשרה פ' וכו' - על ההנהלה להחליט על אתר. [כיון שהזכיר ענין הניהול - הרי מכו"כ חדשים שמתלוננים שניהולו מבצע "בין ענין לענין" דצאגו"ח, דהפצה וכו'. ובמילא התוצאות כו'].

המדור מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר עבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיקף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386

סניף ארץ הקודש: רח' דב פרומר 24/5 קרית שמואל, מיקוד: 26501 • טל': 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

הזמן מחייב שכאו"א "יחשוב" אודות הגאולה

הכרח השעה מחייב, שכאו"א מישראל, מקטן ועד גדול, "יחשוב" אודות הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וב"מקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא" – שע"י המחשבה בעניני הגאולה, ה"ז גופא פועל שירגיש ענין הגאולה, ומביא שיעשה כל התלוי בו, הן בעצמו, והן להשפיע על זולתו, להמשיך את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ומובן ג"כ, שאי אפשר לצאת י"ח עם מחשבה טובה לחוד, אלא צ"ל גם הדיבור אודות ביאת המשיח – דנוסף על הדיבור והבקשה על ביאת המשיח ג' פעמים בכל יום בעת התפלה (בברכת "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח"), הנה גם בשעות שבין תפלה אחת לחברתה, צריכים לדבר ע"ד ביאת משיח.

(משיחת ט"ז אדר, בעת ה"יחידות", ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

כאשר משיח צדקנו יבוא ביום השבת, לא ישאלו קושיות

כשם שיציאת מצרים היתה בזכות נשים צדקניות שהיו באותו הדור, שהן העמידו "בתים" בישראל, בתי כהונה לוי' ומלכות – כמו כן מובן בנוגע לגאולה מגלותנו זה (גלות האחרון), שהגאולה תבוא בזכות פעולתן של נשים צדקניות שבדורנו, שהן מעמידות "צבאות השם" שיהיו ראויים לקבל פני משיח צדקנו, ועי"ז זוכים לצאת מן הגלות אל הגאולה – "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו".

ובקרוב ממש – אפילו ביום השבת, וכמובן, שכאשר משיח צדקנו יבוא ביום השבת, לא ישאלו קושיות כו' – העיקר לצאת מן הגלות רגע אחד קודם!

(משיחת ש"פ ויק"פ, פ' החודש ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

מגלות כזו יש לברוח ולא לעשות כלל חשבונות!

. . . כעת הזמן ש"הנה זה עומד אחר כתלנו", זהו הזמן שצריכים כבר לצאת מן הגלות, ומהגלות צריכים לצאת בחפזון דוקא. ומה אם בגלות מצרים הוצרכו לילך בחפזון – מהגלות האחרונה, שהיא גלות הרבה יותר גדולה וקשה, בודאי שיש לילך בחפזון.

מגלות כזו יש לברוח ולא לעשות כלל חשבונות! לא חשבונות פרטיים – שקודם הוא יעסוק עם עצמו, ולא חשבונות של השני – במה לעסוק איתו קודם – אלא ללכת בחפזון, לברוח מהגלות עם מה שרק אפשר. ואזי, כשילכו בחפזון, תבוא הגאולה העתידה ש"בחפזון לא תצאו ובמנוסה לא תלכו".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמיני ה'תשי"ב - בלתי מוגה)

בכל דור ישנו אחד שהוא משה שבדור

ישנם הטוענים בשביל מה זקוקים לממוצע ביניהם להקב"ה - הוא למדן תלמיד חכם וכו' ובעצמו מספיק "גדול" כדי להתעסק עם הקב"ה בלי ממוצע ואינו זקוק לרבי!... ● ע"כ ישנה ההוראה מפירוש רש"י שכבר הי' לעולמים אצל נדב ואביהוא: עם היות שמדרגתם היתה נעלית ביותר בכל-זאת כיון ש"הורו הלכה בפני משה רבן" נענשו בעונש חמור ביותר בגלל העדר ה"ביטול" הראוי לרבים ● וכך זה בכל דור ודור בכל שנה ושנה ובכל יום ויום - ש"האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה כו'" כי אם אין לו רבי לא יתכן שתהי' לו שכינה!
● הרי בכל דור ישנו אחד שהוא כמו משה רבינו שאמר על עצמו "אנכי עומד בין ה' אלתיכם וביניכם" ● תרגום חפשי משיחת ש"פ שמיני ה'תשכ"ו - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

[.] ההוראה לכאו"א מפירוש רש"י זה בעבודת האדם ע"פ "יינה של תורה":
ישנם הטוענים (מסתמא לא במסיבה זו):
לשם מה צריכים רבי?

וכידוע המכתב של הרבי (מהורש"ב) נ"ע² בנוגע לזה, דישנם הטוענים בשביל מה זקוקים לממוצע ביניהם להקב"ה - הוא למדן, תלמיד חכם וכו', ובעצמו מספיק "גדול" כדי להתעסק עם הקב"ה בלי ממוצע, ואינו זקוק

א. בפירושו על הפסוק "ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וגו'" - מעתיק רש"י התיבות: "ותצא אש" - ומפרש: "דבי אליעזר אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן וגו'".

(* קיצור משיחה זו הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונדפס בלקו"ש ח"ב ע' 49 ואילך. כאן הבאנו תרגום מהשיחה שנדפסה בשיחות קודש תשכ"ו ע' 375 ואילך (הנחה בלתי מוגה) בתוספת מס' קטעים והערות מלקו"ש שם. כמו-כן הוספנו אי אלו קטעים קצרים ע"פ הנחה נוספת משיחה זו שרשם הרה"ת שד"ב הלוי שי' וולפא מיד לאחרי ההתוועדות (ונדפסה בתשורה לתספורת נכדו - ז' אד"ר תשס"ג).

(1) פרשתנו י, ב.

(2) כ"ה בהנחה (הרני"ע). וראה סה"ש תורת שלום ע' 194 - הובא גם (לענין המבואר כאן) בשיחות קודש תשי"ב (הוצאת תש"ס) ע' 168. ע"ש.

לרבי!...

באם יש לו שאלה בדין – הרי יש לו גמרא, ובאם הגמ' מאריכה יותר מדי – יש לו שו"ע עם הלכות ברורות, "באר היטב" וכו'; ומה שקשה על היראת שמים (כיצד תהי' לו)? הרי לזה ישנו הרמב"ם, "חובת הלבבות" ועוד הרבה ספרים; לשם מה הוא זקוק לרבי, זה כלל לא חסר לו?

– כל העולם כולו זה הקב"ה והוא, ואין עוד. זוהי כל המציאות: הקב"ה – "יש האמיתי", הוא – "יש הנברא", ו"אין" באמצע – ביניהם אין אף מציאות!

וממשיך לטעון, שאמנם לפני מתן תורה ועד להקמת המשכן היו זקוקים להגיע למשה, מכיון שרק משה הי' יכול לקבל את התורה בסיני, "משה קיבל תורה מסיני"³, ודוקא הוא יכול הי' להקים את המשכן ולהמשיך את ה"ושכנתי בתוכם"⁴ – (להוריד את השכינה) לארץ,

[כמבואר בארוכה במאמר ההילולא⁵, ש(לאחרי שנסתלקה השכינה לרקיע השביעי ע"י החטאים) באו ששה צדיקים והורידו את השכינה עד לרקיע הא', ורק משה רבינו (שהי' השביעי) פעל ה"ושכנתי בתוכם" והוריד את השכינה מרקיע הא' לארץ⁶]

אבל **לאחרי** מתן-תורה – כבר יש לו לבד את כל התורה ואינו צריך אף אחד, יש לו "אורייתא וקוב"ה" ובעצמו הרי הוא "ישראל", ו"ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד"⁷, וחוקי מזה אין.

ב. ע"כ ישנה ההוראה מפירוש רש"י, ש'ר' אליעזר בא ואומר שזה בכלל לא מתחיל ("ר' "

(3) אבות רפ"א.

(4) תרומה כה, ח.

(5) המשך "באתי לגני" ה"שית" בתחלתו.

(6) שהש"ר פ"ה, א. ויש"נ.

(7) ראה זח"ג ע"ג, א.

אליעזר קומט צו גיין און ער זאגט אז דאָס הייבט זיך ניט אָן" – כי כבר הי' לעולמים אצל נדב ואביהוא:

עם היות שמדרגתם של נדב ואביהוא היתה נעלית ביותר, ועד כדי כך שאמר משה לאהרן: "שהם גדולים ממני וממך"⁸, והקב"ה קראם "בקרובי" – בבחירי"⁸, בכל-זאת כיון ש"הורו הלכה בפני משה רבן" נענשו בעונש חמור ביותר בגלל העדר ה"ביטול" הראוי לרבים.

ולכן מביא רש"י את שמו של בעל המאמר¹⁰ – "רבי אליעזר":

שבחים נעלים ונפלאים נאמרו על ר' אליעזר המתארים את גודל כחו וחכמתו בתורה¹¹ – ובכל זאת אמר ר' אליעזר¹²: "האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה שתסתלק מישראל".

והגמרא מספרת¹³ על ר' אליעזר, שכאשר באו לשאול את דעתו בדין מסויים, הרי למרות שהי' כמו התורה כנתינתה מהר סיני¹⁴, ועד שאמרו על אבן שישב עלי' שהיא הר סיני¹⁵, אעפ"כ אמר ר' אליעזר שאינו יכול להשיב "מפני¹⁶ שלא אמר דבר שלא שמע מפי רבו¹⁷ מעולם", והרי "החולק על רבו כחולק

(8) פרש"י פרשתנו י, ג.

(9) פרשתנו שם.

(10) שלא כדרכו ברובא דרובא של פירושיו.

(11) "ראה פדר"א (פ"ב): יכול אתה לומר דברי תורה יותר ממה שקבלו מסיני. ובשהש"ד (ע"ה פ"ר לריח שמנך טובים – א, ג): האבן הזאת (שישב עלי' ר"א) דומה להר סיני, וזה (ר"א) שישב עלי' דומה לארון הברית. ובאבות (פ"ב מ"ט): בור סוד שאינו מאבד טיפה. ועוד" (הערה 14 בלקו"ש שם).

(12) ברכות כז, ב.

(13) יומא סו, ב. סוכה כז, ב.

(14) ראה פדר"א שהובא בהערה 12.

(15) שהש"ד שם.

(16) יומא סו, ב. ועוד.

(17) רבי יוחנן בן זכאי. וראה 'התוועדיות' תשמ"ב

ח"ג ע' 1539. תשד"מ ח"א ס"ע 107.

מנהיגי ארץ ישראל, באיזו נוסחה יוכלו לשבת ליד השולחן עם באי-כח של אש"ף, האם די בכך שישנו את שמם, או את הצורה, או את הלוש, כהדוגמא הידועה ממלך ארם³ – אבל הגוי נשאר אותו הגוי.

ומה שטוענים על שר החוץ דכאן (האמריקאי), שהוא אמר כך וכך – אינני יודע מה רוצים ממנו, הוא שר החוץ של ארצות-הברית ולא של מדינה אחרת. ולאחרונה הוא אכן אומר את האמת, שישנם דיבורים על כך עם ארץ-ישראל.

– מעמידים יהודי שמכריז שהוא ה'בא-כח' של דת משה וישראל, והוא טוען שלא 'הסדר הביניים' גרם למאורע זה (הוא לא אומר זאת בפירוש, אבל זה מובן מדבריו), אלא הדבר היחיד שגרם לכך הוא – ההחלטה שהיתה באו"ם...

כאילו שערפאת היה זקוק לעידוד מהנייר של בא-כחו באו"ם – טפשות שאין כמוה! הוא הרי אמר לכתחילה שיעשה זאת, והיהודים עצמם אמרו שהם לקחו את זה בחשבון, ולאחר-מכן הולכים ואומרים שעד עתה ידיו (של ערפאת) היו כבולות, אבל כאשר היתה ההצבעה באו"ם ורוב קולות הצביעו כך וכך – אזי הוא שלח את המחבלים שלו!

נתנו לו כסף, והוא יוצא ומחלק את הכסף על-מנת שיזמינוהו לשיבות, לתלמודי-תורה ולמוסדות וכו' [אין לי מה להפסיד, כי הוא כבר החליט לא לתת מזה לחב"ד, עד שיהיה מוכרח ולא תהיה לו ברירה וכו'! אבל גם לפני שהוא החליט על זה אמרתי את אותם דברים] לא צריכים להגיע אלי, כשמביטים בעיתונים רואים זאת שחור על-גבי לבן, פתאום הוא הגיע לשיבה שנחשבת לשיבה קנאית שמעולם לא הזמינה אותו. – מילא זה שצריכים לדבר אתו – שידברו אתו לבריאות, אבל מדוע לעשות ממנו "כהן גדול"?

הגמרא מספרת⁴: שהגיע גר להלל ובקש ממנו שייגיר אותו. אמר לו הלל – לבריאות, חס-ושלום לדחותו ב"אמת הבנין", אבל לעשות ממנו "כהן גדול" – איזו שייכות יש לו לכהונה גדולה?!

(משיחות י"ט כסלו ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

(4) שבת לא, א.

(3) מלכים א פ"כ.

המדור מוקדש לעילוי נשמת החייל בצבאות השם

דודן ישראל ע"ה בן - יבדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שחיו ואנונו

נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ו

ולעילוי נשמת **שמעון בן יהושע ע"ה** ומוניק בת אליהו מיארה ע"ה

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי**

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה

נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית **חנה חיי' הנה** בת ר' **מאיר שמריהו ורחל** – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

לא מקשרים את רצח הבחורים להסדר הביניים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת יחי המלך

כל אלו שטענו ש'הסדר הביניים' הוא דבר טוב, ואם רק יקבלו נייר ייבטל החשש של מלחמה, על-כל-פנים לכמה שנים – הולכים עתה וטוענים שמה שקרה עם בחורי הישיבה, ה-'יקום-דמם, אינו קשור עם 'הסדר הביניים', אלא זה היה בגלל שהתאספו 140 גויים, וקבלו שלש החלטות: בנוגע למחבלים, בנוגע לציונים וכו', ולכן יצאה 'תקלה' זו!

כאשר היה 'הסדר הביניים', טענתי שכבר יודעים מהעבר, שכאשר היה 'הסדר ביניים' עם אותם מצריים, תוך עשרים וארבע שעות הם הפרו את ההסכמים שסוכמו, וקרבו טילים וכלי-נשק לתעלה – היפך המדובר, ואם-כן ברור שגם עתה יהיה אותו דבר, והשאלה היא, האם זה יקח עשרים וארבע שעות, או שלשים ושש שעות,

[. .] ואחר-כך כשקורה כזה אסון, רחמנא-ליצלן, הוא יושב 'שבעה!' – אבל מה הוא עושה לפועל, ועל מה הוא מנצל את הבמה שנותנים לו כדי לדבר – הוא מספר על הנייר שאינו תופס מקום אפילו "לצור על-פי צלוחיתו", ואינו מזכיר שום מילה על 'הסדר הביניים', ואינו מזכיר שנשארו ללא נפט וצריכים להבטיח את אספקתו מבעוד מועד, הוא מדבר רק על הנייר, וכל זה כדי לבלבל את העולם, לבלבל את המוחות ולהסיט את תשומת-הלב מהענינים העומדים על הפרק וכו'.

מינו אותו לדובר, והוא יוצא ונואם שהמאורע שאירע עם בחורי הישיבה, ה-'יקום-דמם, הוא בגלל ההחלטה של ה-140 גויים שיושבים באו"ם ולא בגלל שהיהודים מסרו בידים, רחמנא-ליצלן, את הדבר המגין עליהם בדרך הטבע!

הקב"ה הרי רוצה שיהיה על-כל-פנים 'משוה' בדרך הטבע, כלשון המדרש² "אצבע קטנה" – אזי הראו לגויים שנותרו בעירום ובחוסר-כל בנוגע להגנה בדרכי הטבע, ומוסרים להם את הנפט, ואת "ערי המקלט" והערים הבטוחות, ואומרים להם שסומכים על המילה שלהם – שהם מיד מתחרטים עלי'!

למרות המאורע הנ"ל שביצע אש"ף - מחפשים דרך לנהל

אתו משא-ומתן

וכאמור, 'נתפסו' על נייר ששווה "לצור על-פי צלוחיתו", שגם בנייר זה רואים אותו דבר: אמרו בפירוש בווינגטון שלא ידברו עם המחבלים, עם אש"ף, כל זמן שלא יסכמו זאת עם ישראל. וזה לא היה רק ליופי המליצה – אלא היה כאן רמז ברור שמנהלים משא-ומתן עם

(1) ראה בבא קמא מט, ב. בבא מציעא ז, ב. יג, א. (2) ילקוט שמעוני מלכים רמז קפב.

על השכינה¹⁸.

זאת-אומרת, למרות שהי' זה לאחרי מתן-תורה, בכל זאת אומרים "כחולק על השכינה", מאחר שגם לאחרי מ"ת זקוקים ל"אנכי עומד בין ה' אלקיכם וביניכם להגיד לכם את דבר ה'"¹⁹ – זה מוכרח להיות ע"י ממוצע²⁰, רבי, ובאם לא הרי-זה "כחולק על השכינה", ובדיוק הלשון: לא רק שחסר אצלו, אלא "חולק" – הוא נפרד מהשכינה, מהקב"ה!

ואם-כן, כיצד יתכן שתהי' לו תורה ללא רבי?!

– כי מי לנו גדול כנדב ואביהוא, ובכל זאת זה הי' כל חטאם, "לא מתו בני אהרן אלא ע"י שהורו הלכה בפני משה רבן", ועד כדי כך – שזה נוגע לא רק להם²¹, כי אם גורם להיפך הענין של גילוי השכינה בישראל.

ג. וכך זה בכל דור ודור, בכל שנה ושנה ובכל יום ויום – ש"האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה כו", כי אם אין לו רבי לא יתכן שתהי' לו שכינה ("אויב ער האט קיין רבי'ן ניט – קען ער ניט האבן שכינה")!

הרי בכל דור ישנו אחד שהוא כמו משה רבינו שאמר על עצמו "אנכי עומד בין ה'

אלקיכם וביניכם"²², ואם מישהו לא בטל אליו, אפי' אם יהי' צדיק כנדב ואביהוא שרש"י¹ אומר עליהם שהיו במדריגה ד"בן בית" אצל הקב"ה, בכל זאת, כיון שעשו דבר – אע"פ שהי' דבר טוב – אבל זה הי' בלי לשאול את רבם – משה, הגיעה להם עונש מיתה וזה הי' "כחולק על השכינה".

[. .] וכנ"ל מר' אליעזר ש"האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה שתסתלק מישראל", אף שר' אליעזר הי' כל כך גדול בתורה, "בור סוד שאינו מאבד טיפה"²³, בכל זאת "לא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם".

ומה שטוען שאין לו רבי – הנה לכל לראש הגדר דרבו הוא "אפילו לא האיר עינו אלא במשנה אחת"²⁴, ואפילו כשלומד עמו בענין "זוהמא ליסטרוון"²⁴ (כף גדולה שמסלקין בה זוהם הקדירה והקלחת לצדדין²⁵) הוא גם כן נקרא רבי שלו, וצריכה להיות אצלו ענווה על-דרך ענותנותו של משה רבינו.

ומלבד זאת, הרי באם אין לו רבי – לא יכולה להיות לו שייכות עם השכינה!

וענין זה נוגע לכאו"א, עד שרש"י מכניס זאת בפירושו ב"פשוטו של מקרא", ולומדים את זה אפילו עם ילד בחדר.

(18) סנהדרין קי, א.

(19) ואתחנן ה, ה (בהשמטת תיבת "אלקיכם").

(20) ראה לקו"ש חכ"ד ע' 6. חכ"ו ע' 7. וראה גם ב"חיי המלך" גליון תב ע' 3 ואילך.

(21) "להעיר גם מתניא פ"ב" (הע' 31 בלקו"ש שם).

(22) ראה סה"ש תורת שלום ע' 158.

(23) אבות שבעה' 12.

(24) ב"מ לג, א. וראה אבות פ"ו, ג.

(25) פרש"י ב"מ שם. וראה סה"ש תשמ"ו (שי"ל ע"י ועד הנחות הת') ח"ג ע' 856 ואילך.

אדם נורמלי מתחיל כתאום לצעוק "משיח נאו"!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ישנם יהודים אשר ללא הבט ע"כ שנמצאים בגלות, חושבים שטוב להם עכשיו, ולא חסר להם מאומה.

יש לו את צרכיו הגשמיים וצרכיו הרוחניים, וביכולתו ללמוד תורה ולקיים מצוות במנוחת הנפש ומנוחת הגוף (לדעתו) – במילא, מה טובעים ממנו שיצעק וירעיש "משיח נאו"? בשבילו הכל טוב במצבו העכשוי, ומדוע תחסר לו הגאולה האמיתית והשלימה, רחמנא-ליצלן?!

עד שישנם יהודים בארץ ישראל האומרים, שהיות והם יכולים ללמוד תורה ולקיים מצוות, וכיון שבני ישראל נמצאים כבר בגלות למעלה מ-1900 שנה – לא מפריע לו שיהיו בגלות עוד שנה ר"ל, היל"ת!...

ואין פוצה פה ומצפצף!

ב. כיצד תתכן מציאות כזו? הדבר משתלשל מכך שחסר בצעקה אצל היהודים שתובעים מהם לצעוק ולהרעיש "משיח נאו", ומכך משתלשל שתתכן מציאות של יהודי הצועק שטוב לו בגלות ולא מפריע לו שימשיכו לשבת בגלות!

מדוע חסר אצל היהודים (שתובעים מהם שיצעקו) בהצעקה "משיח נאו"? משום שהם משכנעים את עצמם ("זיי רעדן זיך איין") שטוב להם בגלות:

ביכולתו ללמוד תורה ולקיים מצוות ללא שום בלבולים, ובפרט עוד אם לומד חסידות כדבעי וזה פועל על עבודת התפלה, שבמקום קרבנות תקנום¹, ולא רק עבודת התפלה ביום השבת, אלא גם בימי השבוע, אפילו בסתם מנחה

[אמת אמנם שזו לא הקרבת הקרבנות כפשוטו בביהמ"ק "כמצות רצוניך", אך ע"ז אין לו ברירה, כיון שאדמו"ר האמצעי מבאר² ש"כמצות רצוניך" יתכן רק כשתה" בהמה בשלימותה, ובעבודת האדם – נפשו הבהמית בשלימותה, וזה יהי' רק בגאולה העתידה

(1) ראה ברכות כו, א-ב. טושו"ע (ואדה"ז) או"ח (2) תו"ח ר"פ ויחי. וראה המשך וכנה תרל"ז פ"ז סצ"ח ס"ד. ואילך. ועוד.

[. .] ובפשטות:

כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

ומזה מובן, שאין מקום כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים – אלא שזו היא העבודה דכל אחד ואחת, כאו"א צריך לעשות בעצמו את העבודה "לשמש את קוני" (שלשמה "אני נבראתי"), ובודאי שיש לו הכחות ע"ז (כיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן" כנ"ל).

ובמה מתבטאת עבודה זו – הרי זה ג"כ בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה – נגלה דתורה ופנימיות התורה, ובקיום המצוות בהידור.

כולל ובמיוחד בענין שהזמן גרמא – קיום המנהג (כפי שאדמו"ר הזקן כותב בסידורו) לומר (וללמוד) פרקי אבות (אחר תפלת מנחה¹⁰) בשבתות בין פסח ועצרת, ובכל שבתות הקיץ.

ונוסף על הוספת עצמו בזה – צריכים להשפיע גם על אחרים שיוסיפו [ובפרט אם אצלו (המשפיע) בעצמו ה' חסר קודם בשלימות קיום עבודתו, צריך הוא הרי להוסיף בזה כפליים לתושי', כולל ע"י השפעה על אחרים בזה], ובכללות העבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה שמביאה במיוחד "אתי מר" דא מלכא משיחא.

וכל זה – מתוך הצפי' והתשוקה וכו' חזקה להגאולה¹¹ – "אחכה לו בכל יום שיבוא"¹², כפי שאומרים בכל יום בתפלה: "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון ברחמים", ו(בימי החול) – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח". וכמדובר כמ"פ.

ויה"ר שע"י כל החלטות טובות אלו דבנ"י בכל מקום שהם להוסיף בעבודתם, ועאכו"כ ע"י קיום ההחלטות בפועל – שזה יפעל כבר את פעולתו ומיד, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות,

ועוד ועיקר – תיכף ומיד ממש.

(ב' קטעים משיחת ש"פ שמיני, מבה"ח וער"ח אייר ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית*)

10) ולהעיר מהמנהג המפורסם ללמוד ולחזור חסידות לאחרי תפלת מנחת שבת. אבל מובן, שזהו בהוספה על קיום דברי אדה"ז בסידורו בנוגע אמירת פרקי אבות בשבתות אלו.
11) בל' חז"ל – "צפית לישועה" (שבת לא, סע"א).
12) נוסח "אני מאמין". וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394. (* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים – מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שי' ענתי

כל יהודי יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח בפועל ממש!

[. .] ומזה ישנה גם הוראה בנוגע לעבודת בני, ובענין שהזמן גרמא – להביא את הגאולה האמיתית והשלימה:

יהודי יכול להיטעון: כיון שהוא מדוד ומוגבל, כולל מצד ההגבלות דטבע העולם, וחלק חשוב מהיום הוא עסוק (ע"פ תורה) בדברי רשות אכילה שתי' שינה, ובפרט בזמן הגלות כשישנם כמה מדידות והגבלות והעלמות על עבודת ה' בשלימות וכו' וכו' – אין לו לכאורה אפילו כח לעשות עבודה קטנה יותר, עאכ"כ אין לו כח להביא את הגאולה האמיתית והשלימה!?

אומרים לו – שביאת המשיח תלוי ב"מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות" דוקא, וכיון שהגאולה עדיין לא הגיעה, ה"ז גופא ראי' שהדבר תלוי ב"מעשינו ועבודתינו" דדורנו זה.

ואדרבה: דוקא ע"י עבודה זו במדידות והגבלות ובהעלם והסתור (שבאה מגבורה) – דוקא בזה טמונים כחות נפלאים – שיש בכחם להביא את הגאולה. וכפס"ד הרמב"ם¹ שע"י מצוה אחת יש בכחו של יהודי ל"הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

וכיון ש"אני נבראתי לשמש את קוני"2 – כל יהודי, אנשים נשים וטף, ו"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"³ [ולא רק ש"מבקש כו' לפי כחן" אלא שהקב"ה גם מסייע בעבודה זו ו"הקב"ה עוזרו"⁴] – מובן שלכל יהודי יש את הכחות לעשות את "מעשינו ועבודתינו" לשמש את קונו, ולעשות זאת בשלימות – לא רק כמסייע ועוזר לזולת, אלא שהוא בעצמו עושה את העבודה, לפום שיעורא דילי', בשלימות; עד שנעשה "שותף להקב"ה" בעבודה זו, ושותף אמיתי אינו רק מסייע וכיו"ב, אלא שהוא שותף בכל הפרטים וענינים ובאחריות הדבר וכו'. – וכל זה הוא בהוספה על כך שיהודי, בהיותו "חלק אלוהי ממעל ממש"⁵, "חלק הוי' עמו"⁶, יש לו הכחות הגדולים ביותר לפעול את הענינים הגדולים ביותר. עד שיש לו הציווי "קדושים תהיו כי קדוש אני"⁷, וכידוע הפירוש⁸ בזה ש"יכול כמוני"⁹ בניחותא.

(1) הל' תשובה פ"ג ה"ד.
 (2) משנה וברייתא סוף קידושין.
 (3) במדב"ר פ"ב ג.
 (4) סוכה נב, ב. קידושין ל, ב. וראה תניא פ"ג.
 (5) תניא רפ"ב.
 (6) האזינו לב, ט.
 (7) ר"פ קדושים. וראה פרשתנו יא, מד.
 (8) מאור עינים עה"פ. וראה אוה"ת ר"פ קדושים.
 (9) לקו"ש ח"ז ע' 321.
 (10) תוי"כ עה"פ.

כשהעולם (כולל הבהמות והנה"ב) יהי' מזוכך בתכלית].

וממשיך לטעון, שהגאולה הרי אינה תלוי' בו, וכפתגם נשיא דורנו³ "לא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות אלא ברצון ה' כו", במילא, מה שעכשיו אין ביכולתו להקריב קרבנות – הרי זה לא תלוי בו (ובפרט שחל איסור בזמן הזה להקריב קרבנות).

מה הוא כן יכול לעשות בזמן הגלות – ללמוד תורה, לקיים מצוות ולהתפלל בעבודה, שזה במקום קרבנות – ומה תובעים ממנו שנוסף לזה גם יצעק "משיח נאו"?!?

אמת אמנם שעבודתו עכשיו אינה "כמצות רצונך" – אך זה לא תלוי בו אלא בהקב"ה (כנ"ל), ובמילא הוא אנוס ו"אנוס רחמנא פטרי"⁴... אמנם "כמאן דעביד לא אמרינן"⁵ – אבל כיון שזה לא בידו, מדוע עליו להתרגז ולצער את עצמו ע"כ שאינו יכול לקיים מצוות "כמצוות רצונך", כאשר בין כך לא יכול לעשות כלום בנדון, כפי שאדמו"ר הזקן פוסק⁶ שליהודי אסור לצער את עצמו על דבר שאין בו שום תועלת!

ואדרבה – ממשיך לטעון – העיקר (לדעתו) הוא לא אם ייצא מהגלות או לא (שזה בין כך לא תלוי בו), אלא העיקר זה ש"אני נבראתי לשמש את קוני"⁷, וזאת הוא אכן עושה בשלימות (ככל יכולתו בזמן הגלות) – "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך"^{7*}, הן העבודה עם עצמו: לימוד התורה וקיום המצוות בהידיור ועבודת התפלה, והן העבודה בחלקו בעולם: "בכל מאדך – ממונדך"⁸, ובה הוא עוסק עם כל ה"שטורעם"; ומדוע תובעים ממנו להרגיש שעבודתו עדיין אינה שלימה כיון שנמצא בגלות, ובמילא עליו לצעוק "משיח נאו" ושרוצה את הגאולה!?

הוא יצעק "שמע ישראל", אבל מדוע "משיח נאו"?!?

צריכים לכל לראש לצעוק לו: "משיח נאו", וכל-כך לצעוק עד שגם הוא יתחיל לצעוק "משיח נאו"!

ג. [. .] אומרים לו: השכל, הרצון והתענוג שלך אמנם צריכים להיות מונחים בלימוד התורה וקיום המצוות וכו' – אבל חפצך הפנימי צריך להיות [כלשון אדמו"ר הזקן⁹: "אינני רוצה את הג"ע שלך ולא את העוה"ב שלך – אני רוצה רק אותך בעצמך"] לא גשמיות או רוחניות שזה הכל "עמך", אלא רק "דיך אליין" [= אותך בעצמך] – הוא חפץ ב"משיח נאו", הגילוי של "דיך אליין" בגאולה האמיתית והשלימה!

הזמן לצעוק "שמע ישראל" הוא בשעת קריאת שמע ביום או קריאת שמע שעל המטה – אבל ישנו זמן^{9*} שבו עליו לצעוק "משיח נאו"!

(3) שיחת ג' תמוז תרפ"ז – נדפסה ב"סה"מ תרפ"ז ע' קצו. ובכ"מ.
 (4) ב"ק כח, סע"ב. וש"נ.
 (5) ירושלמי קידושין פ"ג ה"ב.
 (6) חו"מ הל' נזקי גוף ונפש ס"ד. וראה לקו"ש חכ"א ע' 132 ובהערות. ועוד.
 (7) משנה וברייתא סוף מס' קידושין.
 (7*) ואתחנן ו, ה.
 (8) ברכות נד, א (במשנה), הובא בפרש"י עה"פ שם.
 (9) שרש מצות התפלה פ"מ (דרמ"צ קלה, סע"א). וראה ד"ה ואתה תצוה ב"סה"מ מלוקט ח"ז ע' קט.
 (9*) בהנחה אחרת ('התוועדות' תשמ"ה ח"ג ע' 1647) איתא: אבל בשאר הזמנים עליו לצעוק...

וכשם שההרגש שרוצה "משיח נאור" (הגילוי של "דין אֵלִיּוֹן") צריך להיות חדור בו עד שיעזק מתוכו ("שרייט זיך פון עם אַרויס") – כך גם כשמדברים עם יהודי שני על תורה ומצוות ויהדות, צריכים לכל לראש לצעוק לו: "משיח נאור", וכל-כך לצעוק עד שגם הוא יתחיל לצעוק "משיח נאור"!

ד. מישוהו יכול לחשוב, שהגישה לדבר עם הזולת על יהדות היא – בסדר מסודר ("סטאטעטשנע"), ללא שום צעקות, שהרי "דברי חכמים בנחת נשמעים"¹⁰, וללא שום ריצות ("לויפעריי") – אלא "עקב בצד גודל" [אמנם לא באופן שהרמב"ם¹¹ שולל, אלא הכוונה "בנחת", מעט יותר מהר מ"עקב בצד גודל" ממש]...

ולכל לראש יאמר לו "שלום עליכם", אח"כ ישאל אותו "מה שלומך?" (ובשפת המדינה – "האַ דו יו דו", שהרי יודע את שפת המדינה...), והתרגום באידיש: "וואָס מאַכסטו אין געזונט" [= איך הבריאות], ויוסיף וישאל אותו כדרך העולם: מה שלום אשתו ובני ביתו, בניו ובני בניו, איך הולכת הפרנסה ומה אתה עושה וכו' וכו', ורק אח"כ יתחיל לדבר עמו על יהדות, ולאחר מכן, כשהשני יאחוז בזה), הוא אולי ידבר איתו אודות הגאולה ע"י משיח.

ולטענתו – הוא למד סדר זה מהנהגת הבעש"ט, שנהג כן בעצמו¹².

אבל שהוא ילך ויצעק לשני "משיח נאור" – זו לא הדרך של "ג'נטלמן", והוא הרי "ג'נטלמן"!!!

"טעמו וראו" – נסו דרך זו ותראו אם זה מצליח!

ה. אומרים לו את ההוראה הנ"ל:

בדיוק כפי שאתה בעצמך צריך לצעוק "משיח נאור", כך גם כשאתה הולך לדבר עם יהודי שני על יהדות – לכל לראש עליך לצעוק לו: "משיח נאור"! ולא רק שזה לא יזיק, אלא אדרבה, זו הדרך שתפעל עליו:

כאשר אותו יהודי יראה שהמדבר איתו הוא אדם נורמלי בכל שאר הדברים, אינו מכה אותו, לא מתנהג כמו שור נגח, מתלבש נורמלי, אך כשמגיע ליהדות צועק לו "משיח נאור" – אזי יראה שכוונתו אמיתית, ודווקא זה יפעל עליו!

היהודי השני (אשר אליו הולכים לדבר) בפנימיות נפשו גם רוצה לצעוק "משיח נאור", אך כיון שפנימיותו מכוסה בקליפה והקליפה מכוסה בבוע ובחלודה – לכן אין הוא יודע שרצונו לצעוק זאת!

והעצה לזה היא: לא לגשת ולדבר איתו על ענינים צדדיים, ובדרכי נימוס (כנ"ל) – היות ועי"ז אפי' את הבוע לא יסירו ממנו! אלא לצעוק לזולת באמת "משיח נאור" (אבל בצורה נורמלית) – וזה יחדור לתוכו, ובמילא יסיר ממנו את הבוע מהקליפה¹³, עד שיוריד את הקליפה עצמה¹³ – ויפעל עליו שיתקרב ליהדות, עד שגם הוא יצעק "משיח נאור".

וכנראה במוחש, שדוקא דרך זו פועלת על הזולת.

(10) קהלת ט, יז. (12) ראה סה"מ אידיש ע' 138 ואילך. ועוד.

(11) הל' דעות פ"ה ה"ח. וראה שבת סב, ב. וש"נ. (13) ראה תניא ספכ"ט (לח, א) עד"ז. וראה גם סוטה כב, ב ובפרש"י.

ו. כפי שרואים זאת ג"כ ממעשה בפועל שאירע עם א' השלוחים:

שליח הלך פעם לדבר עם יהודי שיהפוך להיות שומר תורה ומצוות.

כיון שאותו יהודי השתייך למשפחה שהיתה קשורה עם ה"בונד" וכדו', והי' איש מוצלח בגשמיות וברוחניות (לפי ההשגה שלו ברוחניות – בעניני שכל), אזי השליח התיישב לשוחח איתו בטענות שכליות מדוע כדאי לשמור תומ"צ. מאחר שיהודי זה הי' מוצלח בעניני שכל – נכנס לויכוח עם השליח בסברות שכליות שמנהג אבותינו בידינו וזקוקים להסברה בשכל וכו', וכך התנהלה שקו"ט לכאן ולכאן, עד כמה ששייך שקו"ט בענינים כאלו.

לאחר זמן, פנה לרגע אותו היהודי כדי לעיין בספר הקשור עם שקו"ט, וכאשר הסתובב שוב לכיוונו של השליח, הוא ראה לתדהמתו כיצד השליח עומד עם הפנים לקיר ומתפלל מנחה!

סיפר אותו היהודי אח"כ, שכל השקו"ט השכלית במשך כמה שעות לא פעלה עליו, ודוקא כשראה איך שבאמצע שקו"ט שכלית ארוכה נעמד השליח להתפלל מנחה משום שהשמש עמדה לשקוע, ללא נטילת רשות ממנו וכיו"ב (כיון שבינתיים השמש תשקע) – דוקא זה פעל עליו והביא אצלו את תחילת המהפיכה, עד שנהי' שומר תורה ומצוות בפועל!

אף שלא ידע אז מהי תפלת מנחה ואת מעלתה, אבל הבין שהשליח מתפלל להקב"ה ועושה זאת ללא הבט ע"כ שזה עתה שוחח עמו שעות ארוכות בעניני שכל – וזה פעל אצלו שבמשך הזמן נהי' שומר תומ"צ, וכך גידל אח"כ את בני ביתו, והחזיר בתשובה עוד עשרות ומאות יהודים – הכל בגלל שראה איך שהשליח נעמד להתפלל מנחה!

זהו סיפור אחד שבמקרה שמעתי ממנו, אך מובן ופשוט שישנם עוד עשרות, מאות ומסתמא אלפי סיפורים כאלו.

ועוד ועיקר: "טעמו וראו"¹⁴ – נסו את הדרך הזו ותראו אם זה מצליח! (קטעים משיחת ש"פ צו, שבת הגדול ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

(14) ל' הכתוב – תהלים לד, ט.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת ר' יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה וזוג' מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה

ולעילוי נשמת אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה

ולעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת חי' רחל בת שפרינצא שנאל

ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בת'יה רות בת שרה – לידעא חי' וקיימא

ולזכות רחל יפה בת מינדל ושושנה חסי'ה בת מינדל – ליוווג הגון

ולזכות דוד יעקב בן מינדל – לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות וליוווג הגון

ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה ש" – לברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות

ולזכות צבי בן חי' רחל – לרפואה שלימה וקרובה

ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די